

[Westermann.]

er, uden at der er givet nogen saglig Begrundelse for det, større Bemanding i Skibene, og hver Mand, der indføres ekstra, betyder en ekstra Udgift for Rederne, en Udgift, som er med til at udmarve dette Erhverv, der ellers kunde være et sundt og rentabelt Erhverv.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Det, der er hævdet fra kommunistisk Side, er, at dansk Skibsfarts Konkurrencevilkaar aldeles ikke behøver at forringes, hvis blot Aktionærerne og Rederne vil undlade at tilegne sig saa fantastiske Dividender, som de hidtil har gjort. Man kan godt gennemføre en endogsaa mindre beskedent Forbedring af Arbejdernes Lønvilkaar end den, der gennemføres ved dette Forslag, hvis man blot vil være lidt mindre glubsk som Tantièmesluger. Det er det, det ærede Medlem Hr. Westermann forsøger at komme uden om, men det gaar ikke. Nu siger det ærede Medlem, at det drejer sig kun om Nord-Østersøfarten. Nej, paa den Maade klarer man det ikke, det drejer sig ogsaa om andre Farter. Og hvis man tager Hensyn til Valutaens Stilling og Købekraft, saa er det kun for finske og estniske Skibe, Lønvilkaarene er daarligere end for danske, det er ikke Tilfældet for svenske og norske Skibe og heller ikke for engelske. Den Bevisførelse gælder altsaa ikke.

Endelig vil jeg have Lov at minde om, at den Bevisførelse eller saakaldte Bevisførelse, vi nu har hørt genopfrisket, har vi mødt Gang paa Gang, naar Rederiforeningen har sendt os sine forskellige Memoranda i Anledning af forskellige Ting, man frygtede Rigsdagen skulde vedtage. Det ligger ganske paa Linie med det, Rederne hævdede, dengang der skulde indføres et nyt Kostreglement, ifølge hvilket der skulde gives Smør i Stedet for Margarine. Da fik vi en Skrivelse om, at dette praktisk talt betød dansk Skibsfarts Ruin og vilde betyde Arbejdsløshed blandt Søfolkene o. s. v. Det skete ikke. Man maa altsaa undskylde, at vi ikke vurderer det ærede Medlem Hr. Westermanns og Skibsrederernes Argumenter højere i dette Tilfælde.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Westermann, fordi det endelig er lykkedes at faa ham til at erklære, hvad han hidtil ikke har villet, at han var uenig med K. U.,

altsaa var Modstander af den Agitation, som K. U. driver paa dette Punkt med saa stor Kraft. Jeg anbefaler den konservative Presses Referenter at sørge for, at dette kommer tydeligt frem. Man bør ikke undertrykke det ærede Medlem Hr. Westermanns Guldkorn ved denne Lejlighed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Westermann har Ordet for en kort Bemærkning.

Westermann: Jeg skal først svare paa det sidste Spørgsmaal. Jeg har før besvaret dette Spørgsmaal, og jeg har sagt, at jeg er Modstander af, at dette gøres som ensidig Foranstaltning af Danmark, men jeg ønsker Søfolkene de bedst mulige Vilkaar og ogsaa 8 Timers Arbejdsdag, saa vidt dette kan gøres, men det maa ske paa bred international Basis, saaledes at der ikke skabes ubillig Konkurrence fra andre Landes Side.

Naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen nu fastholder, hvad det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen sagde i Gaar om, at Konkurrenceevnen ikke vilde blive forringet, idet Konkurrenceevnen, i det Øjeblik der ikke blev udbetalt saa store Dividender, vilde kunne opretholdes, saa vil jeg sige, at naar Forholdet er saaledes, at man kan drive finske Skibe for Halvdelen af, hvad det koster at drive danske Skibe, saa maa enten Dividenden være himmelhøj i Finland, eller ogsaa anvendes de mange Penge til Udbygning af deres Flaade. Det er det sidste, de har gjort, og derfor vil Konkurrencen blive stærkere og stærkere, og efterhaanden vil den danske Flaade blive slaaet ud. Den Dag Fragterne bliver saaledes, at det ikke kan betale sig at køre med danske Lønninger, vil Finland kunne køre videre, stadig med store Dividender og med Mulighed for Udbygning. Naar det ærede Medlem sagde, at de danske Lønninger ikke laa særlig højt, saa vil jeg sige, at de ligger højere end norske og svenske; kun England ligger paa lige Fod med os.

Med Hensyn til Modstanden mod Indførelse af Smørreglementet skal jeg sige, at der var maaske ogsaa dengang Grund til denne; men det ærede Medlem ved, at det skete jo netop, da der var Højkonjunkturer i Fragterne omkring 1937, som vi alle erkender var et godt Aar for Skibsfarten. Derfor har den Udgift ogsaa kunnet dækkes; men hvis man i de kommende Aar bliver ved at stille Krav til Rederne om gennemgribende Ændringer, er jeg overbevist om, at vi vil naa til ikke længere at kunne